

[Clara Munck.]

hæmsko for andre påkrævede forbedringer af særforsogets vilkår.

Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Birthe Wetlesen: Jeg kan slutte mig til det ærede medlem fru Clara Muncks tale. De uafhængige kan også kun beklage, at det konservative mindretals ændringsforslag ikke blev vedtaget, så at vi fik beløbet bragt ned på et mere rimeligt niveau. Også vi er klar over, hvor store mangler der er på Færøerne og her netop mangelen på et statshospital. Vi vil stemme for lovforslaget.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal i nuværende fase af denne sags behandling ikke indlade mig i en diskussion med det ærede medlem fru Clara Munck. Jeg vil gerne, inden denne sag forlader folketinget, have lov til at sige tak til samtlige partier, fordi lovforslaget kan vedtages enstemmigt. Det er et stort beløb, vi bevilger til løsning af de problemer på Færøerne, denne lov vedrører. Det er mit håb og min tro, at vi nu får et gammelt ønske deroppefra opfyldt, og jeg synes, det er lykkeligt, at samtlige partier er enige om at løse dette problem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 152 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om husmoderafløsning.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 72) findes i tidenden sp. 4651, udvalgets tilrådsbetænkning i tillæg B. sp. 593).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ellen Poulsen: Når jeg tager ordet ved tredje behandling af dette lovforslag, som

vi jo stemte for ved anden behandling, skyldes det, at den højtærede justitsminister ved anden behandling kom med nogle udtalelser, som har vakt en vis usikkerhed både hos mig og inden for min gruppe.

I det møde, vi har haft i udvalget mellem anden og tredje behandling, har vi naturligvis drøftet dette spørgsmål, men her var der enighed om, at den opfattelse, som jeg gav udtryk for ved anden behandling, deltes af udvalget. Jeg bliver derfor i dag nødt til at bede om en udtalelse fra den højtærede minister, for at vi ikke risikerer, at et kommende cirkulære skal sige andet end det, udvalget har været enig om.

Det, der måtte være altafgørende for os, var nemlig at skabe en ordening, sådan at selv de små kommuner kunne være med til under den form, som nu passer i den lille kommune, at få en husmoderafløsningsordening efter den ordlyd, § 1 har fået, som virkelig kunne være gavnlig for husmoderen.

Jeg beder derfor den højtærede minister om at berolige os med hensyn til de udtalelser, der kom ved anden behandling.

Clara Munck: Heller ikke ved dette lovforslags behandling har den konservative folketingsgruppe følt, at man tog tilstrækkeligt hensyn til de synspunkter, vi har gjort gældende. Ved første behandling gav vi udtryk for stor velvilje. Desværre viste det sig jo under behandlingen, at lovforslaget skæmmede sig, og det skæmmede sig på den måde, at folketinget igen tager sig den frihed at foretage indgreb i det kommunale selvstyre.

Vi har i udvalget fået flere henvendelser fra kommunale organisationer. Kun en af disse organisationer forudså, at noget sådant kunne ske; det var De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark, der netop henvendte sig, at den hidtidige frihed for kommunerne til at tage stilling til behovet for husmoderafløsningsindførelse i den pågældende egn bliver bevaret. Det har folketinget altså ikke ønsket, og skønt det ikke har været muligt for det konservative mindretal at fastholde det kommunale selvstyres myndighed, vil vi i dag stemme for lovforslaget. Vi gør det, fordi vi, som vi gav udtryk for ved første behandling, mener, at vi her får en lov, der er tidssvaren-

[Clara Munck.]

de. Vi gør det også, fordi vi synes, det er en fordel også for den højtærede socialminister, at loven formuleres sådan, at den er i overensstemmelse med den praksis, ministeriet allerede har gennemført.

Birthe Wetlesen: Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde ved anden behandling. Vi kan ikke stemme for en lov, der pålægger kommunerne en pligt til at få en husmoderafløsningsordning. Hvad, hvis det nu viser sig umuligt? Vi ved, at der er overordentlig stor mangel på kvinder til husligt arbejde. Skal kommunerne så tvangsudskrive kvinderne? Til beroligelse for den højtærede minister er jeg kun halvved, så vi vil altså undlade at stemme.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg beder da til, at jeg aldrig træffer det ærede medlem, når hun er rigtig vred.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Ellen Poulsen, at jeg meget beklager, hvis de bemærkninger, jeg ved anden behandling på den fraværende socialministers vegne fremsatte, har vakt oro hos det ærede medlem. Det var afgjort ikke min hensigt. Jeg vil imidlertid gerne præcisere følgende. Det er jo klart, at når man bruger ordet „en ordning“ om det, der her tilstræbes, så angiver man dermed, at der skal være af en vis fasthed, og at der — og det nævnte det ærede medlem også selv under anden behandling — skal foreligge en egentlig aftale med en eller flere personer, der kan virke som husmoderafløser. Loven stiller ikke bestemte krav til husmoderafløsernes kvalifikationer og kræver f. eks. ikke nogen bestemt uddannelse, og loven overlader det til kommunerne at administrere reglerne, således at afgørelser om den daglige administration ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Men netop derfor er det efter min mening rimeligt, at socialministeriet, til hvilket der jo skal indsendes indberetning, når en

husmoderafløserordning indføres i en kommune, har mulighed for at konstatere, at den ordning, der er indført, er forsvarlig over for de hjem, der skal modtage hjælpen, og kan begrunde, at staten dækker den betydelige andel af udgifterne, der er tale om, nemlig normalt syv tiendedele af lønnen. Jeg vil gerne føje til, at jeg ikke er i tvivl om, at socialministeriet, der skal modtage indberetningerne om de nye ordninger, vil have forståelse for vanskelighederne i de små kommuner, der nu skal til at indføre husmoderafløsning, og vil godkende enhver rimelig ordning.

Dernæst vil jeg gerne takke det ærede medlem fru Clara Munck, fordi hun overvandt sig selv til at stemme for forslaget. Jeg vil dog gerne have lov til at sige til det ærede medlem, at mig forekommer det, at det indgreb over for det kommunale selvstyre, som dette lovforslags ophøjelse til lov medfører, ikke er så voldsomt, når henses til, dels at det drejer sig om et meget vigtigt socialt område, dels til at staten yder et så betragteligt tilskud til ordningens realisation, som tilfældet er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1963 til 31. marts 1964.

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 4703).

Lovforslaget som helhed sættes til forhandling.